

Fimmtudaginn 12. október 1972.

Nr. 122/1971. **Sigurður Guðmundsson**

(Jón Bjarnason hrl.)

gegn

Kristmanni Þór Einarssyni og gagnsök

(Logi Guðbrandsson hrl.).

D ó m e n d u r:

hæstaréttardómararnir Benedikt Sigurjónsson, Ármann Snævarr, Einar Arnalds, Magnús P. Torfason, og prófessor Þór Vilhjálmsson.

Skaðabótamál. Framsal kröfu. Fjárnámsgerð úr gildi felld.

Dómur Hæstaréttar.

Aðaláfrýjandi hefur áfrýjað máli þessu með stefnu 27. ágúst 1971, að fengnu áfrýjunarleyfi 23. s. m. Krefst hann sýknu af kröfum gagnáfrýjanda og að fellt verði úr gildi fjárnám, sem fram fór 16. nóvember 1970 til tryggingar hinum áfrýjaða dómi. Þá krefst aðaláfrýjandi málskostnaðar úr hendi gagnáfrýjanda bæði í héraði og fyrir Hæstarétti.

Gagnáfrýjandi hefur áfrýjað máli þessu með stefnu 6. september 1971. Krefst hann þess, að hinn áfrýjaði dómur verði staðfestur og að hin áfrýjaða fjárnámsgerð verði staðfest með þeirri breytingu, að málskostnaður verði einungis talinn kr. 7.700.00. Þá krefst gagnáfrýjandi málskostnaðar fyrir Hæstarétti úr hendi aðaláfrýjanda.

Með kaupsamningi 14. janúar 1966 skuldbatt aðaláfrýjandi sig til að selja Herði Ágústssyni þriggja herbergja íbúð í húsinu nr. 198 við Hraunbæ hér í borg, en aðaláfrýjandi lét byggja hús þetta, og mun bygging þess hafa verið lítt á veg komin, þegar kaupsamningurinn var gerður. Með kaupsamningi 21. apríl 1967 skuldbatt Hörður Ágústsson sig til að selja gagnáfrýjanda íbúð þessa. Tók gagnáfrýjandi við íbúðinni sama dag, en í samningnum er gert ráð fyrir, að afsal verði gefið út 25. júlí 1967. Hinn 10. maí 1967 fóru nokkrir aðiljar, sem samið höfðu um kaup á íbúðum að Hraunbæ 198, þar með talinn gagnáfrýjandi, þess á leit við yfirborgardóm-

arann í Reykjavík, að hann dómkveddi menn til að skoða íbúðir þeirra, lýsa, í hverju múrhuðun væri áfátt, og meta, hvað kosta mundi úr að bæta. Matsgerð hinna dómkvöddu manna er dagsett 29. júní 1967. Hinir dómkvöddu menn töldu ýmsa galla á íbúðunum, eins og rakið er í hinum áfrýj-aða dómi. Aðaláfrýjandi afsalaði íbúðinni til Harðar Ágústssonar 11. ágúst 1967. Í afsali þessu, sem nefndur Hörður hefur undirritað, segir m. a.: „... hefur kaupandi kynnt sér eignina við skoðun og sættir sig við hana að öllu leyti“. Hefur aðaláfrýjandi talið, að við afsalsgerðina hafi Hörður fallið frá öllum bótum vegna galla á íbúðinni, en á móti hafi komið, að Hörður hafi „ekki greitt vexti ... og heldur ekki kostnað vegna þess dráttar, sem orðið hafi á greiðslu kaupverðs ...“ Hörður hefur borið, að við afsalsgerðina hafi eitthvað verið minnzt á matið, en „hvorugur þeirra hafi gert neinar kröfur á hendur hinum við gerð afsalsins“. Hinn 12. september 1967 afsalaði nefndur Hörður umræddri íbúð til gagnáfrýjanda. Í afsali þessu segir m. a.: „Kaupandi tók við hinni seldu eign hinn 21. apríl 1967 og er kunnugt um ástand hennar og hefur sætt sig við það, en söluástand íbúðarinnar er eins og segir í kaupsamningi milli aðiljanna, dags. 21. apríl 1967“. Sama dag undirritaði nefndur Hörður yfirlýsingu þá, sem rakin er í héraðsdómi, en þar segir, að gagnáfrýjandi megi taka við „bótum vegna galla á múrverki“ og slíkt brjóti ekki í bága við ákvæði afsalsins. Gagnáfrýjandi hefur borið fyrir dómi, að hann hafi ekki viljað ganga frá afsali, fyrr en hann væri búinn að fá yfirlýsingu þessa, og Hörður hafi ekki getið þess, að hann hafi fallið frá bótakröfunni.

Í máli þessu byggir gagnáfrýjandi kröfur sínar á hendur aðaláfrýjanda eingöngu á nefndu framsali Harðar Ágústssonar frá 12. september 1967 á bótakröfum vegna galla á nefndri íbúð. Eins og að framan er rakið, fékk nefndur Hörður afsal fyrir íbúðinni, eftir að mat á göllunum hafði fram farið, og undirritaði það án þess að gera fyrirvara um hugsanlegar bætur vegna gallanna, enda þótt rætt væri um matið við afsalsgerðina. Þegar litið er til ákvæða afsals þessa,

sem áður getur, og skýrslna Harðar, þótt óljósar séu, þá þykir verða að leggja það til grundvallar, að Hörður hafi afsalað sér rétti til að hafa uppi bótakröfur á hendur aðaláfrýjanda vegna galla á margnefndri íbúð. Gagnáfrýjandi öðlaðist því ekki rétt til bóta úr hendi aðaláfrýjanda með framsali Harðar. Samkvæmt þessu verður aðaláfrýjanda dæmd sýkna af kröfu gagnáfrýjanda. Þá ber og að fella úr gildi hina áfrýjuðu fjárnámsgerð.

Eftir atvikur þykir rétt, að málskostnaður í héraði og fyrir Hæstarétti falli niður.

Það athugast, að í forsendum héraðsdóms er eigi fram tekið, hvernig fara skuli um málskostnað milli aðilja þessa máls, sbr. 193. gr. laga nr. 85/1936.

Dómsorð:

Aðaláfrýjandi, Sigurður Guðmundsson, skal vera sýkn af kröfum gagnáfrýjanda, Kristmanns Þórs Einarssonar, í máli þessu.

Hin áfrýjaða fjárnámsgerð frá 16. nóvember 1970 er felld úr gildi.

Málskostnaður í héraði og fyrir Hæstarétti fellur niður.

Dómur bæjarþings Reykjavíkur 7. júlí 1970.

Mál þetta, sem tekið var til dóms í dag, hefur Kristmann Þór Einarsson, Hraunbæ 198 hér í borg, höfðað fyrir bæjarþinginu með stefnu, útgefinni hinn 25. júní 1968, á hendur þeim Sigurði Guðmundssyni málarameistara, Laugarnesvegi 67, og Sigmundi Lárussyni málarameistara, Langagerði 86, báðum hér í borg, til greiðslu in solidum á skuld að fjárhæð kr. 29.868.00 með 7% ársvöxtum frá 14. janúar 1966 til greiðsludags svo og til greiðslu málskostnaðar að skaðlausu.

Af hálfu stefnda Sigurðar eru þær dómkröfur gerðar, að hann verði sýknaður af kröfum stefnanda og stefnandi verði dæmdur til að greiða honum málskostnað að skaðlausu.

Stefndi Sigmundur hefur látið sækja þing, en þingsókn féll niður af hans hálfu, áður en greinargerð var fram komin. Ber því að dæma málið, að því er hann varðar, samkvæmt ákvæði 2. mgr. 118. gr. laga nr. 85/1936.

Af hálfu stefnanda er málavöxtum lýst svo, að stefndi Sigurður hafi látið reisa húsið nr. 198 við Hraunbæ hér í borg og hafi múrarmeistari verið stefndi Sigmundur. Með kaupsamningi, dags. 14. janúar 1966, hafi stefndi Sigurður selt Herði Ágústssyni íbúð í húsinu, en smíði hússins hafi þá ekki verið hafin. Með kaupsamningi, dags. 21. apríl 1967, hafi svo Hörður selt stefnanda málsins íbúðina, en íbúðin hafi þá enn verið í smíðum. Hörður hafi ekki bent stefnanda á neina galla á íbúðinni, er salan fór fram. Hörður hafi fengið afsal fyrir íbúðinni hinn 11. ágúst 1967 og hafi síðan verið þinglýst þann 29. s. m. Hins vegar hafi stefnandi neitað að taka við afsali frá Herði, nema hann framseldi stefnanda skaðabótakröfu sína á hendur stefndu. Það hafi Hörður gert hinn 12. september 1967 og hafi stefnandi þá tekið við afsali úr hans hendi, sem dagsett var sama dag.

Hinn 11. maí 1967 fengu íbúðareigendur í greindu húsi dómkvadda matsmenn til að skoða og meta eftirtalin atriði við húsið:

- „a) Að framkvæma athugun á því, hve mikið vantar á, að múrverk í húsinu nr. 198 við Hraunbæ sé unnið svo sem vera ber.
- b) Að segja fyrir um, hvaða úrbætur seljanda beri að gera gagnvart kaupendum á nefndu múrverki, miðað við það, að íbúðir þeirra voru allar seldar tilbúnar undir tréverk og skyldi íbúðunum og sameiginlegum eignahlutum innanhúss skilað fínþússuðum.

Það helzta, sem undirrituðum íbúðarkaupendum finnst vera áfátt við nefnda múrhúðun og frágang hennar af hendi seljanda, er:

- 1. Áferð á veggjum og loftum er mjög gróf, miðað við að þeim skyldi skilað fínþússuðum.
- 2. Veggir meira og minna skakkir.
- 3. Gólf ákaflega óslétt og bylgjótt.
- 4. Múrhúðun á tröppum í stigahúsi öll að springa upp“.

Einn matsbeiðenda var stefnandi máls þessa, en ekki var Hörður Ágústsson aðili að matsbeiðninni.

Í matsgerð hinna dómkvöddu matsmanna, Árna Guðmundssonar múrarmeistara og Ögmundar Jónssonar verkfræðings, segir svo:

„... Um allar íbúðirnar á 2. hæð og á 3. hæð til hægri og vinstri á eftirfarandi við:

Þær umkvartanir, sem fram eru bornar í matsbeiðninni í liðum 1.—4., teljum við réttar. Áferð gólfanna er slæm og afrétting þeirra ónothæf. Bæði er mikill hæðarmunur og gólfir það mis-

hæðótt, að húsgögn standa ekki rétt á þeim. Veggir eru líka illa afréttir og fínhúðun þeirra og loftanna stórgölluð.

Í íbúðinni á 1. hæð til hægri er nokkuð áfátt um fínhúðun á nokkrum flötum.

Múrhúðun á tröppum og stigapöllum er víðast hvar laus og sprungin. Áberandi eru sprungur í þrepum miðjum.

Við mat bóta höfum við lagt eftirfarandi til grundvallar:

Gólf íbúðanna á 2. og 3. hæð, sem matið nær til, verði brotin upp og lagt í þau að nýju. Með því yrðu dyraop einnig rétt. Kostnaður við að brjóta upp svo og efnisþörf er metinn sérstaklega af okkur, en vinnukostnaður við ílagningu og þússningu er tekinn eftir uppmælingunni. Við gerum ráð fyrir, að áferð veggja og lofta verði löguð, en auk þess höfum við metið múrverkið niður, sem bætur fyrir vanafréttingu og lýti. Múrhúðun á stigapöllum og tröppum verði brotin upp og lögð að nýju; matsaðferð hin sama og við gólf. Metinn er kostnaður við lagfæringar á íbúðinni til hægri á fyrstu hæð.

Innrétting er hafin í öllum íbúðum og mislangt á veg komin. Við höfum miðað úrbætur við ástandið eins og það var, er múrhúðun var lokið, enda hefði þá átt að biðja um matið. Það, sem kann að hafa verið unnið sér í óhag vegna þeirrar vanrækslu, teljum við matinu óviðkomandi. Eins og áður er að vikið, nær matið aðeins til múrverksins.

Fjárbætur metum við þannig:

1. hæð til hægri	kr.	2.200.00
2. — - —	—	26.000.00
3. — - —	—	26.000.00
2. — - vinstri	—	30.500.00
3. — - —	—	30.500.00
2. — miðíbúð	—	23.000.00
Stigahús	—	18.300.00

Alls kr. 156.500.00“.

Í málinu er fram komið svohljóðandi yfirlýsing Harðar Ágústssonar, dags. 12. september 1967:

„Ég undirritaður, Hörður Ágústsson, Ljósheimum 22, Reykjavík, lýsi því hér með yfir, að Kristmann Þór Einarsson, Hraunbæ 198, Reykjavík, má taka við bótum vegna galla á múrverki á íbúð á 3ju hæð til hægri í húsinu nr. 198 við Hraunbæ í Reykja-

vík, og kemur það ekki í bága við það, sem stendur í afsali milli þessara aðilja, dags. 12. september 1967“.

Fjárhæð dómkröfu stefnanda er sundurliðuð þannig:

1. Bætur samkvæmt matsgerð	kr. 26.000.00
2. Hluti þóknunar matmanna	— 1.580.00
3. Stigahús samkvæmt matsgerð	— 2.288.00

Samtals kr. 29.868.00

Kröfur stefnanda eru byggðar á því, að fram hafi komið gallar á húsinu nr. 198 við Hraunbæ og hafi dómkvaddir matsmenn metið bætur fyrir galla þessa. Samkvæmt matinu nemi hlutur íbúðar stefnanda í matsfjárhæðinni samtals kr. 28.288.00, en matskostnaður kr. 1.580.00. Er stefnandi hafi keypt íbúðina, hafi hann fengið framselda skaðabótakröfu þá, sem fyrri eigandi íbúðarinnar og viðsemjandi hans, Hörður Ágústsson, áttu á hendur húsbyggjanda og múrarameistara hússins, stefndu í máli þessu. Er því haldið fram af hálfu stefnanda, að stefndi Sigurður hafi viðurkennt matið og greiðsluskyldu sína og greitt öllum öðrum íbúðareigendum í húsinu. Er því mótmælt, að Hörður Ágústsson hafi fallið frá kröfu um bætur úr hendi stefnda Sigurðar eða þær bætur hafi verið greiddar. Er því haldið fram, að stefnandi hefði ekki fest kaup á íbúðinni, ef honum hefði verið ljóst ástand hennar.

Sýknukrafa stefnda Sigurðar er á því byggð, að stefnandi sé ekki réttur aðili að máli þessu. Stefndi Sigurður hafi selt Herði Ágústssyni umrædda íbúð og hafi ætlað að gera upp bætur við hann eins og aðra íbúðareigendur í húsinu, er hann gaf Herði afsal hinn 11. ágúst 1967, en Hörður hafi fallið frá bótum vegna gallanna. Er því haldið fram, að Hörður hafi því ekki átt neinar frekari kröfur á hendur stefnda Sigurði af þessum sökum og því sé svokallað framsal hans á kröfunum til stefnanda markleysa ein.

Stefnandi hefur skýrt svo frá, að það hafi verið búið að múr-húða íbúðina, er hann gerði kaupsamninginn um hana við Hörð Ágústsson, en gallarnir hafi raunverulega ekki komið fram, fyrr en farið var að vinna að frekari frágangi hennar. Kveður stefnandi ekki gott að sjá svona hluti, fyrr en farið sé að mála, og svona atriði sjáist raunverulega ekki, fyrr en aðrir fagmenn fari að vinna í íbúðinni. Er framkvæmd matsins var lokið, kveðst stefn-

andi hafa talað við stefnda Sigurð í síma og hafi þeim þá talast svo til, að stefndi Sigurður greiddi stefnanda matsfjárhæðina, að því er varðaði umrædda íbúð og hluta hennar í stigagangi, um leið og Hörður Ágústsson gerði upp við hann, þ. e. stefnda Sigurð. Síðan kveðst stefnandi hafa talað við Hörð um, að hann léti stefnanda vita, þegar hann gerði upp við stefnda Sigurð, en það hafi Hörður ekki gert. Kveður stefnandi þessar viðræður hafa farið fram á tímabilinu, frá því að kaupsamningur hans um íbúðina var gerður og þar til gengið var frá afsali. Stefnandi kveður það svo ekki hafa verið fyrr en ganga skyldi frá afsali til hans, sem þeir Hörður hafi rætt frekar um þetta atriði og hafi þá verið gengið frá yfirlýsingu Harðar um, að hann, þ. e. stefnandi, mætti taka við greiðslu skaðabótanna. Kveðst stefnandi ekki hafa viljað ganga frá afsalinu, fyrr en hann hafi verið búinn að fá yfirlýsingu Harðar. Stefnandi kveður Hörð aldrei hafa minnst á það við sig, að hann hefði fallið frá bótum.

Stefndi Sigurður hefur skýrt svo frá, að nokkur dráttur hafi orðið á útgáfu afsals til Harðar vegna þess, að Hörður hafi ekki staðið í skilum með greiðslu vegna kaupanna. Sigurður kveðst hafa gert upp bætur við eigendur annarra íbúða hússins samkvæmt mati hinna dómkvöddu matsmanna við eigendur annarra íbúða og kveðst einnig hafa ætlað að gera upp bætur við Hörð, er hann fengi afsal fyrir íbúðinni hinn 11. ágúst 1967, um leið og Hörður gerði upp vexti og annan kostnað vegna dráttar hans á greiðslu kaupverðs. Niðurstaðan hafi orðið sú, að Hörður hafi fallið frá bótum vegna galla á íbúðinni. Sigurður kveður Hörð hafa sagt, er hann féll frá bótakröfu sinni, að stefnandi máls þessa hafi ekki gert neinar athugasemdir um ástand íbúðarinnar. Sigurður kveður stefnanda máls þessa hafa rætt um það við sig, að gallar væru á íbúðinni. Sigurður kveður það hafa verið af þekkingarleysi sínu sem hann hafi ekki vitað, að stefnandi hafði engan rétt á að biðja um mat það, sem fram fór. Kveður Sigurður Hörð Ágústsson raunverulega ekki hafa haft heimild til að selja umrædda íbúð, þar sem hann hafi ekki staðið í skilum við sig. Varðandi það, hvort eitthvað hafi komið á móti af hans hálfu við fráfalið bóta af hálfu Harðar, hefur stefndi Sigurður skýrt svo frá, að Hörður hafi ekki greitt vexti og heldur ekki kostnað vegna þess dráttar, sem orðið hafi á greiðslu kaupverðsins af hans hálfu, þ. e. Harðar. Ekki hefur stefndi Sigurður gert nánari grein fyrir því, hver vanskil Harðar Ágústssonar við hann hafi verið.

Vitnið Hörður Ágústsson hefur skýrt svo frá, að það hafi verið,

eftir að gengið var frá kaupsamningnum, sem stefnandi máls þessa hafi hringt í sig og sagt sér, að hann hafi látið fara fram mat á múrhúðun íbúðarinnar og hafi niðurstaða matsins verið neikvæð, þ. e. múrhúðuninni væri áfátt. Kveður vitnið stefnanda hafa beðið sig um yfirlýsingu, er hann hafi látið honum í té, og sé það yfirlýsing sú, sem fram hafi komið í máli þessu. Hörður kveður stefnanda hafa verið búinn að vekja máls á því við sig, er hann skoðaði íbúðina, að sér fyndist múrhúðun hennar ekki vera eins og hún ætti að vera. Hörður kveður hvorki sig né aðra íbúa hússins hafa verið búna að setja fram kröfu á hendur stefnda Sigurði um bætur vegna galla á múrhúðun, enda hafi engin skoðun verið búin að fara fram á múrhúðuninni og þeir hafi ekki haft sérþekkingu á því atriði. Hörður kveður bætur vegna meintra galla á múrhúðun íbúðarinnar ekki hafa verið komnar til umræðu, er hann seldi stefnanda íbúðina. Hörður kveður sig og stefnda Sigurð eitthvað hafa ræðzt við um matið, er gengið var frá afsali þeirra í milli, en kveðst ekki muna betur en að stefndi Sigurður hafi talað um, að matið ætti að ganga til yfirmats. Hörður kveður hvorugan þeirra hafa gert kröfu á hendur hinum við gerð afsalsins. Ekki hefur Hörður treyst sér til að svara því, hvort hann hafi nokkru sinni verið í vanskilum með greiðslur til stefnda Sigurðar, þar sem þar sé um lögfræðilegt atriði að ræða, sem hann hafi ekki þekkingu á að tjá sig um.

Stefndi Sigurður hefur skýrt frá því, að hann hafi ætlað að greiða Herði Ágústssyni bætur fyrir galla á múrhúðun íbúðar hans í hlutfalli við heildarmatsfjárhæðina eins og öðrum eigendum íbúða í húsinu, en Hörður hafi fallið frá bótum þessum, er þeir gerðu kaupverðið upp sín í milli. Samkvæmt þessu þykir mega leggja til grundvallar, að Hörður Ágústsson hafi átt kröfu á hendur stefnda Sigurði vegna hinnar gölluðu múrhúðunar, en eigi þykir í ljós leitt, að Hörður hafi fallið frá kröfu þessari eða að hún hafi verið til lykta leidd þeirra í milli á annan hátt, enda eru framburðir stefnda Sigurðar og vitnisins Harðar Ágústssonar um þennan þátt viðskipta þeirra mjög óákveðnir. Það þykir verða að líta á yfirlýsingu Harðar Ágústssonar til stefnanda sem framsal á rétti hans til stefnanda til bóta úr hendi stefnda Sigurðar vegna umræddra múrhúðunargalla. Verður að leggja til grundvallar, að réttur Harðar til bóta úr hendi stefnda Sigurðar hafi verið við líði, er hann framseldi hann stefnanda máls þessa. Í málinu er ekki ágreiningur um fjárhæð dómkröfu stefnanda,

en hins vegar er mótmælt, að stefnda Sigurði verði gert að greiða vexti nema frá 25. júní 1968.

Samkvæmt því, sem hér hefur verið rakið, verður niðurstaða málsins sú gagnvart stefnda Sigurði, að hann verður dæmdur til að greiða stefnanda hina umstefndu fjárhæð, kr. 29.868.00 með 7% ársvöxtum, sem eftir atvikum þykir rétt að reikna frá 29. júní 1967.

Eigi verður talið, að réttarsamband hafi stofnast milli stefnanda og múrarameistara hússins, stefnda Sigmundar. Verður stefndi Sigmundur því sýknaður af kröfum stefnanda, en eftir atvikum þykir rétt, að málskostnaður í þeim þætti málsins falli niður.

Guðmundur Jónsson borgardómari kvað upp dóm þennan ásamt samdómendunum Bjarna Kristmundssyni verkfræðingi og Diðrik Helgasyni múrarameistara.

Dómsorð:

Stefndi Sigmundur Lárusson skal vera sýkn af kröfum stefnanda, Kristmanns Þórs Einarssonar, í máli þessu. Málskostnaður þeirra í milli fellur niður.

Stefndi Sigurður Guðmundsson greiði stefnanda kr. 29.858.00 með 7% ársvöxtum frá 29. júní 1967 til greiðsludags og kr. 7.700.00 í málskostnað innan 15 daga frá lögbirtingu dóms þessa að viðlagðri aðför að lögum.

Fjárnámsgerð fógetadóms Reykjavíkur 16. nóvember 1970.

Ár 1970, mánudaginn 16. nóvember, var fógetaréttur Reykjavíkur settur að Brautarlandi 11 og haldinn þar af fulltrúa yfirborgarfógeta Hjálmari Hjálmarssyni með undirrituðum vottum. Fyrir var tekið: Málið A-2503/1970: Kristmann Þór Einarsson gegn Sigurði Guðmundssyni. Fógeti leggur fram nr. 1 gerðarbeiðni, nr. 2 dóm úr bæjarþingi Reykjavíkur nr. 3886/1968, svolhljóðandi:

Fyrir gerðarbeiðanda mætir Jóhann Steinason vegna Magnúsar Thorlacius hæstaréttarlögmanns og krefst fjárnáms fyrir kr. 28.868.00 með 7% ársvöxtum frá 29. júní 1967 til greiðsludags, kr. 330.00 í endurrits- og birtingarkostnað, kr. 8.030.00 í málskostnað samkvæmt gjaldskrá L. M. F. Í., kostnaði við gerðina og eftirfarandi uppboð/innheimtuaðgerðir, allt á ábyrgð gerðarbeiðanda.

Gerðarþoli býr hér, en er ekki viðstaddur, en fyrir hann mætir Elín Hallgrímsdóttir, sem býr hér. Áminnt um sannsögli kveðst hún ekki geta greitt.

Samkvæmt kröfu umboðsmanns gerðarbeiðanda og ábendingu mætta lýsti fógæti yfir fjárnámi í eign gerðarþola, húseigninni nr. 11 við Brautarland.

Fallið var frá virðingu.

Fógæti skýrði þýðingu gerðarinnar og brýndi fyrir mættu að skýra gerðarþola frá fjárnáminu.

Upplesið, játað rétt bókað. Gerðinni lokið.

Þriðjudaginn 17. október 1972.

**Nr. 120/1972. Ólína Hólmfríður Kristinsdóttir
gegn
Thorberg Thorbergssyni.**

Dóminn skipuðu hinir reglulegu dómara Hæstaréttar.

Kærumál. Synjað um málskostnaðartryggingu.

Dómur Hæstaréttar.

Hinn kærða úrskurð hefur kveðið upp Ólafur St. Sigurðsson, héraðsdómari í Kópavogi.

Með kæru 16. september 1972, sem barst Hæstarétti 25. s. m., hefur sóknaraðili samkvæmt 2. tl. 1. mgr. 21. gr. laga nr. 57/1962 skotið hinum kærða úrskurði til Hæstaréttar. Krefst hann þess, að varnaraðilja verði gert að setja tryggingu, kr. 80.000.00, fyrir greiðslu málskostnaðar í héraði, en ella verði málinu vísað frá héraðsdómi.

Varnaraðili krefst staðfestingar hins kærða úrskurðar að niðurstöðu til og málskostnaðar fyrir Hæstarétti.

Sóknaraðili og varnaraðili eru foreldrar Kristins Eiríks Þorbergssonar, er lézt af slysförum 25. marz 1971. Málsaðilja greinir á um það, hvort slysatryggingabætur frá Bataábyrgð-